

Pomladne pesmi.

1. Tolažba.

»Lepo gori tam gôri solnce,
Veselo kosek žvrgoli,
Kako smo, mama, vsi veseli,
Zakaj ste žalostni le vi?

Da niste z nami vred na trati,
Zato ne bodi vam hudo,
Jaz šopek pisan sem povila
Za vas, kako diši lepo!

Radujte, mamica, se z nami,
Vzemite lepi šopek ta.“
Objema hčerko bolna mati
In solza ji v očeh igra.

Greg. Gornik.

Spomini iz otročjih let.

(Piše Ludovik Črnej.)

10. Presmec.

Presmec, cvetnonedeljska »butara«, »leseni žegen«, »pušelj« in Bog vé, kaka različna slovenska in neslovenska imena še imaš krog po naši dragi domovini, povsod pa vzbujáš isto neizmerno veselje, posebno kmečkim dečkom. — O, tudi meni si je vzbujal nekdej! — Majhen sem še bil, komaj »do mize«, pa že so mi morali obljubiti, da bom nesel presmec, prej nisem dal mirú. In ko je jug popihal sneg raz goličav in je ljubo solnčece vzbujalo spečo naravo: ptičice drobne, da so začele čvrčati in žvrgoleti, sanjave zvončke, ljubke trobentice in dišeče vijolice, da so razveseljevale oči in nosek, in drevje in vse rastlinstvo, da mu je oživela kri v otrplih žilah, tedaj je oživela tudi v meni že itak živa kri, in bil sem od pêt do glave poln veselja